

MLM 4 b klasės NAMŲ DARBAI 2016m. gruodžio 17 d.

1. Parašykite 8-9 sakinių rašinėį „Įdomiausia Kalėdinių atostogų diena“. Rašydami pasakokite:

1) kas buvo įdomu, 2) kodėl? 3) kur tai vyko, 4) kam esu dėkingas.

2. Perskaitykite tekstą ant duoto lapo „Kalėdinė armonika“. Atsakykite raštu į klausimus.

Linkime linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų!

Smagių ir įdomių atostogų!

Susitinkame mokykloje sausio 7 dieną.

Mokytoja Vitalija vvitalija@hotmail.com, 630 650 2151, padėjėja Adonė

MLM 4 b klasės NAMŲ DARBAI 2016m. gruodžio 17 d.

1. Parašykite 8-9 sakinių rašinėį „Įdomiausia Kalėdinių atostogų diena“. Rašydami pasakokite:

1) kas buvo įdomu, 2) kodėl? 3) kur tai vyko, 4) kam esu dėkingas.

2. Perskaitykite tekstą ant duoto lapo „Kalėdinė armonika“. Atsakykite raštu į klausimus.

Linkime linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų!

Smagių ir įdomių atostogų!

Susitinkame mokykloje sausio 7 dieną.

Mokytoja Vitalija vvitalija@hotmail.com, 630 650 2151, padėjėja Adonė

KALĖDINĖ ARMONIKA

Tai buvo dar Lietuvoj. Kaziukas buvo mažas, nevaikščiojo į mokyklą ir žaidė namie su seseria Elenute, kuri buvo dar mažesnė už jį. Kaziukui prieš Kalėdas teta padovanojo raudonom ir žaliom gėlytėm dažytą gražų sviedinį ir pasakė:

- Tu, Kaziuk, viską išmėtai. Jei iki Kalėdų nepamesi sviedinio, nepradursi jo arba nesudraskysi ir jei visada būsi geras, aš tau Kalėdoms nupirksiu armoniką.

- Tikrą armoniką? - paklausė Kaziukas.

- Visai tikrą, - atsakė teta, - visai tikrą, tik nedidelę. Kaip tik tau.

Kaziukas pažadėjo būti geras. Jis klausė tėvelių, neskriaudė sesers Elenutės, nemėtė gaidžio akmenėliais, netampė katino už ausų, nejojo ant šuns Margio ir iš viso elgėsi gerai, nes jam labai reikėjo armonikos.

Bet visai prieš Kalėdas Kaziukas žiūri, kad nebėra sviedinio. Juo žaisti jau buvo nusibodę, ir todėl tik prieš šventes sviedinio pasigedo. Išieškojo visus palovius ir kertes, bet niekur nerado. Ir Kaziukas išsigando: „O kas bus, jei teta pamatys, kad nėra sviedinio ir nenupirks armonikos?“

Taip jam besirūpinant, atėjo Kūčių diena. Visi ruošėsi Kalėdom, o Kaziuką kankino rūpestis: tikriausiai jis nebegaus

armonikos, jei teta sužinos, kad Kaziukas dovanotų daiktų nesaugo.

Kūčių dieną teta, bekalbėdama su mamyte ir tėveliu, pasakė:

- Šiąnakt neužmirškite pasiklausyti, ką pasakys mūsų bėris, nes Kūčių naktį visi gyvuliai kalba.

- Juokai, niekas niekada nėra girdėjęs, - pasakė mamytė.

- Neklausė - tai negirdėjo, o vis tiek kalba, - nenusileido teta.

- Šiąnakt galėsite pasiklausyti, - nusišypsojo tėvelis, - tada tikrai sužinosit.

Visi nusijuokė, o Kaziukas pagalvojo, ar neverta būtų naktį nueiti pas šunį Margį ir paklausti, ar kartais nematė sviedinio. Jis visur laksto, daug žino ir gerai užuodžia. Bet naktį keltis ir šalta, ir baisu. O gal kartais katinas naktį kalbės? Jis visada guli virtuvėj. Bet su kuo kalbės katinas, jei jis vienas? O kartais gali ir vienas kalbėti, nes Kaziukas girdėjo tetą kartais vieną kalbančią. Bet kažin, ar katinas gyvulys? Taip begalvodamas, Kaziukas paklausė apie krosnį besitriūšiančios mamytės:

- Mamyt, ar katinas gyvulys?

- Na, kas čia dabar? Aišku, kad gyvulys. Mažas, bet vis tiek gyvulėlis, - atsakė mamytė, kažką dėdama ant krosnies.

Kai po Kūčių visi sumigo, Kaziukas ilgai klausėsi. Jis palaukė, kol laikrodis išmušė dvylika kartų, ir tada tyliai iššoko iš lovos. Šaltas oras perpylė jį kaip vandeniu, bet jis vis tiek, pirštų galais eidamas, pasiekė virtuvę. Prie krosnies švietė žalios katino akys. Matyt, jį pabudino Kaziuko žingsniai. Kaziukas tylomis pasilenkė ir pasakė katinui tiesiog į ausį:

- Katinėli, ar nematei mano sviedinio?

Katinas išsigando taip netikėtai Kaziuko užkluptas, pašoko ir koja gribštelėjo jam per skruostą. Kaziukas pašoko atgal, ranka perbraukdamas per veidą, kuris labai perštėjo. Jis sudavė ranka katinui per galvą ir su perštincia nosimi

atsigulė. Kaziukas negreit begalėjo užmigti. Jo galvoje buvo mintis: kažin, ar labai įdrėskė? Gal rytoj rytą jokie ženklai nebebus?

Kai rytą Kaziukas atsikėlė, tėveliai buvo išvažiavę į bažnyčią. Kaziukas skubiai nubėgo prie veidrodžio. Tikrai, dešinėj pusėj nosies buvo raudonas brėžis. Kaziukas nusiprausė, o teta, kai padėjo jam ir Elenutei pusryčius, pamatė Kaziuko sudraskytą veidą ir paklausė:

- Kur nosį nusibraižei? Tai vaikas. Būsi per šventes apsidraskęs.

Kaziukas verkdamas pamelavo:

- Katiną šiandien rytą paėmiau panešiot, ir sudraskė.

- Neverk, - tarė teta, - žiūrėk, net Elenutė juokiasi, štai tau armonika. Vakar būčiau atidavus, bet, sakau, grosi per naktį. Nosis sugis. Šiandien gimė Jėzus, taikos šventė, tai reikia ir katinui atleisti. Jei visi žmones būtų geri, tai visiems ir visada būtų gera, kaip per Kalėdas. O Elenutei Kalėdų senis atnešė lėlę.

Kaziukas net valgyti nebenorėjo. Jis pabandė groti, o kai teta išėjo į kitą kambarį miegot ar melstis, pradėjo labai

stipriai traukti (groti) armoniką. Gražūs garsai skrido iš tos blizgančios dėžutės, ir Kaziukui buvo labai smagu. Elenutei irgi labai patiko; ir ji, įsikišusi į burną pirštą, klausėsi Kaziuko grojimo. Tik Margis pabudo ir pradėjo cypdamas draskyti duris. Kaziukas jį išleido laukan ir vėl grojo. Katinas, palikęs ant kėdės neišlaktą pieną, palindo palovin.

- Kažin ką tas katinas ten pamatė? - pasakė Kaziukas ir palindo po lova. Katinas tupėjo susitraukęs, lyg jam būtų šalta. Kaziukas norėjo lįsti atgal, bet žiūri, kad už vienos lovos kojos užsispraudęs guli sviedinys. Kaziukas jį ištraukė, išmetė vidurin kambario ir iš to džiaugsmo dar labiau pradėjo groti.

Kai grįžo namo tėveliai ir apibarė Kaziuką už apdraskytą nosį, vėl visi pradėjo kalbėti apie Kūčias ir Kalėdas, Kaziukas tarė:

- O aš žinau, kad gyvuliai kalba Kūčių naktį.

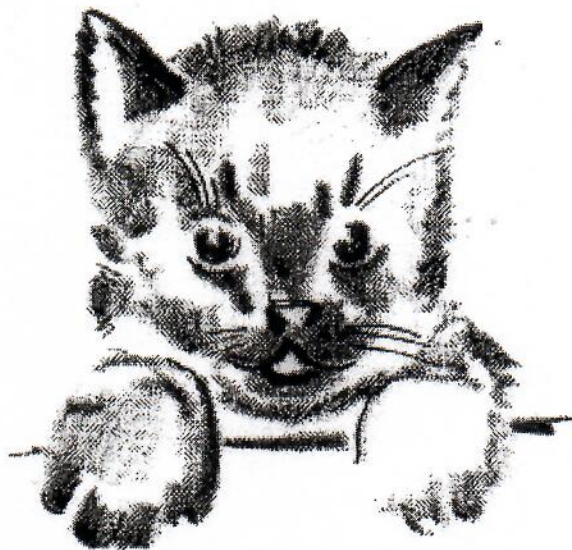
- Iš kur tu žinai? - paklausė tėvelis.

Kadangi sviedinys buvo atsiradęs, ir armonika buvo jau gauta, Kaziukas įsidrąsinęs papasakojo, kaip naktį atsikėlęs, kaip klausė katino, ir kaip šiandien katinas, palindęs po lova, parodė sviedinį.

- Išsigandęs tavo muzikos, Margis išbėgo lauk, ir katinas palindo palovin nuo tavo grojimo, - nusijuokė tėvelis.

- Vis tiek gyvuliai kalba, - pasakė teta, bet niekas nebeklausė, nes visi baigė valgyti, tėvelis skaitė laikraštį, o mamytė kraustė nuo stalo indus. Elenutė užmigo lovoj apsikabinusi naują lėlę, o Kaziukas pyko ant katino, kam šis rodosi labai daug nusimanąs muzikoj ir lenda į palovį pasislėpti nuo puikaus grojimo. Kaziukas norėjo pasigauti katiną, uždaryti į kertę ir groti jam ilgai prie pat ausų, bet atsiminęs, kad teta liepė atleisti katinui už apdraskytą nosį, Kaziukas nutarė atleisti ir už muzikos nesiklausymą. Kaziukas atsitūpė ant kėdės prie lango ir žiūrėjo į lauką. Buvo tylu ir labai gera. Kaziukas tik negalėjo suprasti, kodėl

žmonės negali visą laiką būti vienas kitam geri, kad visada būtų Kalėdos, ir jis visada galėtų groti nauja armonika.

1. Ką teta pasakė Kaziukui, duodama sviedinį?
 2. Ko pasigedo Kaziukas prieš šventes?
 3. Ką pasakė teta Kūčių dieną?
 4. Ko klausė Kaziukas katino?
 5. Ką katinas jam padarė?
 6. Ką teta davė Kaziukui?
 7. Ką darė Margis ir katinas, Kaziukui grojant?
 8. Kaip Kaziukas sužinojo, kad gyvuliai kalba Kūčių naktį?
-